

ЛЕВКОВИЧ Артем Васильович,
*курсант факультету службово-бойової
діяльності, спеціальності 081 «Право»,
212 навчальної групи, Київський інститут
Національної гвардії України*
СКИБА Оксана Миколаївна,
*викладач кафедри мовної підготовки,
Київський інститут Національної гвардії
України*

ОСНОВИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Міжкультурна комунікація відіграє ключову роль у сучасному глобалізованому світі, де люди різноманітного культурного та етнічного походження зустрічаються та взаємодіють як ніколи раніше.

Міжкультурна комунікація – це процес обміну інформацією між особами з різних культурних контекстів. Цей вид комунікації включає не лише словесний обмін, а й невербальні сигнали, культурні упередження та контекстуальні чинники, які можуть впливати на спілкування.

У сучасному світі, де глобальні зв'язки відіграють все більш вирішальну роль, здатність ефективно спілкуватись з представниками різних культур є вирішальною для особистого розвитку, професійного успіху та ведення міжнародного бізнесу. Вміння розуміти та поважати культурні відмінності сприяє укріпленню миру та стабільності на міжнародній арені.

Міжкультурна комунікація – це досить широке поле дослідження, яке вивчається різними вченими у сфері соціології, антропології, лінгвістики, психології, і бізнесу. Значний внесок у дослідження міжкультурної комунікації, зробили: американський антрополог Едвард Т. Холл, якого часто вважають засновником цієї галузі (він відомий своїми дослідженнями невербального спілкування та контекстуальних аспектів міжкультурної комунікації; його книги "The Silent Language" та "Beyond Culture," є фундаментальними у вивченні культурних відмінностей у спілкуванні); голландський соціальний психолог Герт Хофстеде відомий своєю теорією культурних вимірювань, яка аналізує, як культурні

відмінності впливають на поведінку в робочому місці (у своїй книзі "Culture's Consequences" він представляє результати масштабного дослідження культурних впливів у багатьох країнах); Фонс Тромпенаарс відомий своїми роботами з культурних розбіжностей у корпоративному та бізнес-середовищі (він є автором книги "Riding the Waves of Culture," яка досліджує, як міжнародні компанії можуть ефективно вирішувати проблеми, які виникають під час спілкування представників різних культур); професорка з міжкультурної комунікації Гайрі Тінг-Тоомеї відома своїми дослідженнями з адаптації та глобального спілкування (її роботи часто зосереджуються на теоретичних і практичних аспектах міжкультурної адаптації); а також Семовір Тінг-Тоомеї і Джуді Н. Мартін – співавтори книги "Understanding Intercultural Communication," яка пропонує структуровані стратегії для розуміння особливостей різних культур та покращення взаємодії між їх представниками.

У сучасному глобалізованому світі міжкультурна комунікація стає все більш важливою. Люди різних культур щодня взаємодіють у бізнесі, освіті, технологіях та соціальних мережах. Водночас ці взаємодії часто супроводжуються значними викликами. Визнання та розуміння цих викликів є критично важливим для ефективного міжкультурного спілкування. Мовний бар'єр стоїть на чолі викликів у міжкультурній комунікації. Навіть коли спілкування відбувається англійською, яка часто є мовою міжнародного діалогу, акценти, діалекти та культурні особливості використання мови можуть ускладнити взаєморозуміння. Так, ідіоми та фразеологізми, звичні одній культурі, можуть бути незрозумілими або навіть образливими для представників іншої. Невербальні сигнали, такі як міміка, жести, постава та особистісний простір, можуть значно відрізнятися між культурами. Наприклад, жест, який в одній культурі вважається дружнім, в іншій може мати негативне значення. Це може призвести до непорозумінь та конфліктів, якщо учасники комунікації неправильно інтерпретують невербальні сигнали один одного. Стереотипи та упередження глибоко вкорінені в культурі і також можуть суттєво вплинути на міжкультурну комунікацію. Коли люди діють на основі передбачуваних уявлень про іншу культуру, вони можуть несвідомо ображати або

демонструвати нешанобливе ставлення, що призводить до виникнення міжкультурних конфліктів.

Взаємодія з людьми з різних культур може бути складною, але засвоєння відповідних стратегій може значно покращити розуміння та взаємодію. Перша і, можливо, найважливіша стратегія полягає в розвитку глибокої культурної обізнаності. Це включає вивчення історії, традицій, соціальних норм та поведінки культур, з якими ви взаємодієте. Розуміння контексту, у якому люди формують свої погляди та поведінку, може значно зменшити культурні непорозуміння та сприяти більшій взаємоповазі. Комунікація мовою, яка є зрозумілою для обох сторін, є критично важливою. Вивчення мови міжнародного партнера не тільки покращить здатність вільно спілкуватися, але й продемонструє повагу та готовність вкладатися в стосунки. Навіть базове розуміння мовних особливостей може сприяти позитивній динаміці під час взаємодії. Під час міжкультурного спілкування важливо використовувати просту та ясну мову, уникати складного жаргону та ідіом, які можуть бути незрозумілими для представників інших культур. Прийом активного слухання та спостереження також може полегшити спілкування. Важливо не тільки слухати те, що говориться, але й спостерігати, як це говориться. Це може допомогти краще зрозуміти емоційний стан співрозмовника та його наміри. Міжкультурна комунікація вимагає постійної готовності вчитися і адаптуватися. Культурні контексти постійно змінюються, тому важливо залишатися гнучкими та відкритими до нових ідей та підходів, бути готовим переглядати власні переконання та поведінку в контексті нових культурних зустрічей.

Ефективна міжкультурна комунікація не є легким завданням, але вона необхідна для успішної взаємодії в сучасному мультинаціональному світі, вона вимагає не лише знань та навичок, але й відкритості, гнучкості та поваги до культурних різниць. Розвиток цих якостей може значно покращити особисті та професійні взаємодії в глобалізованому світі, сприяючи більшому взаєморозумінню та ефективній співпраці.

Список використаних джерел:

1. Євдокімова-Лисогор Л. А. Основи міжкультурного діалогу: навч. посіб. Харків: Видавництво Іванченка І. С., 2017. 72 с.
2. Костанко Ю.В. Основи теорії мовної комунікації: навч. пос. Суми: Сумський державний університет. 2011, 187 с.
3. Манакін В.М. Мова і міжкультурна комунікація. К.: Академія, 2012. 288 с.
4. Основи міжкультурної комунікації: навч. посібник / укл. Попович М.М. Чернівці: Чернівецький національний університет, 2012. 160 с.
5. Соколова Л. "Соціокультурний вплив на процес оволодіння іноземною мовою", Вісник соціокультурних досліджень, 2018, № 1, С. 23-36.